

bestemt udtale et andet Haab end den sidste ærede Taler, nemlig at Forslaget vil blive meget væsentlig forandret, thi det, Flertallet har foreslaaet, vil efter min Opfattelse og efter den højtærede Ministers være ganske ubrugeligt, hvilket jeg ogsaa tidligere har tilladt mig at udtale. Der er et andet Punkt, som ved samme Lejlighed burde ordnes, eller hvorpaa Opmærksomheden burde henledes, det er den retløse Tilstand, hvori værdifulde Brag eller Ladninger i Brag for Nøbskiftet befinder sig. Den højtærede Minister er ikke ukendt med, at Forholdet er saaledes, at selv om man har købt et Brag med ret kostbar Ladning ved Auktion, saa risikerer man, at Bragffiskere en kort Tid efter kaste sig over det og bortføre alt, hvad der er, saa at Køberens Ejendom aldeles forsvinder, uden at vedkommende har noget virksomt Middel til at sikre sig sin Ejendom. Dette Forhold bør ogsaa ved samme Lejlighed overvejes.

Marineministeren (Ravn): Dette sidste Spørgsmaal og i det hele taget Ordningen af Forholdene ved Brag er jeg, ved at have med dette Forslag at gøre, ogsaa kommen til at anføje for meget presserende, men det kan næppe være Marineministeriets Sag, i hvert Fald kan dette næppe ordnes sammen med denne Sag, som kun angaar de Brag, der ere ufsadeliggjorte ved Regeringens Foranstaltning. Det andet er en langt vigtigere Sag, som maatte burde have været ordnet først, det skal jeg ikke sige noget imod. Jeg kan ganske tiltræde, hvad det ærede Medlem (S. Hage), der sidst talte, sagde, nemlig, at der var en fuldstændig retløs Tilstand med Hensyn til Bragene. Forholdet er jo tildels omhandlet i en Anordning af 1842 — jeg husker ikke Datoen — hvor det bestemmes, at naar en sønker at optage noget fra et Brag, skal han anmeldte det til Amtmanden eller i Kjøbenhavn til Politidirektøren, og saa skal han faa Tilladelse dertil, dog ikke ubetinget, som jeg synes, det undertiden er blevet jagt her i Tinget, men under Sagtagelse af en hel Del Forskrifter, der findes i samme Anordning. Nu har jeg forhørt mig om, hvorledes det forholder sig med disse Tilladelser, og fra en hel Del Amtmænd er det oplyst, at der i Mands Munde eller i deres Embedstid aldrig er kommet Anmodning om dette. Fra et Amt siges det, at der en Gang har været en Mand, der søgte om Tilladelse, men da det viste sig, at en anden fiskede der i Forvejen, blev han afvist. Det er alt, hvad der i Mands Munde er sket for at holde Kontrol med Bragene. Jeg indrømmer, at det

wilde være i højeste Grad hensigtsmæssigt, om der kom en ny almindelig Braglov, men som sagt, det kan jeg ikke have at gøre med, det maa være Justitsministeren, formoder jeg, der har med den Sag at gøre, jeg har kun at gøre med de Brag, der ere gjorte ufsadelige ved Statens Foranstaltning.

S. Hage: Det vilde maasse være ubeskedent af mig at henvende mig til Justitsministeren, som er her tilstede, men som maatte ikke har hørt, hvad Sagen drejer sig om. Siden Marineministeren imidlertid har henledt Opmærksomheden paa, at Sagen sorterer under Justitsministeren, vil jeg dog henlede denne ærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er en fuldstændig retløs Tilstand, som findes med Hensyn til Bragene. Man kan købe et Brag ved Auktion eller underhaanden med en kostbar Ladning, og saa faa Lov til at se paa, at Bragffiskerne plyndre det, uden at det er muligt at faa Ret til at vindicere sin Ejendom tilbage. Nu gøres der Forsøg derpaa, men Retsmidlerne have hidtil ikke flaaet til, det synes kun at være ad ekstraordinær Vej, man kan komme til sin Ret i saa Henseende. Maa jeg blot tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa dette.

Justitsministeren (Rump): Som det meget ærede Medlem (S. Hage) berørte, har jeg ikke tidligere været med ved Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag og er derfor ikke heller ganske å jour med Hensyn til, hvad det ærede Medlems Henvendelse til mig drejede sig om. Saa vidt jeg imidlertid forstaar, er det Spørgsmaalet ganske i Almindelighed om den Fremgangsmaade, som finder Sted, vistnok nærmest i Øresund og maatte Store Bælt overfor bortspærngte Brag. Naar det ærede Medlem sagde, at Tilstanden var retløs, kan dette ikke betyde, at Forholdet ikke er ordnet af Lovgivningsmagten. Med Hensyn til de i det foreliggende Forslag omhandlede Forhold, er det nærmest Forordningen af 16de Marts 1842, om hvis Anvendelse der kan blive Spørgsmaal. Det er jo ikke umuligt, at der, uden at det er kommen til Justitsministeriets Kundskab, har udviklet sig en Usance, hvor man har fundet sig i, at Opffiskning af Brag er bleven foretaget, uden at man har brugt den lovbestemte Fremgangsmaade. Nu er Opmærksomheden henledet derpaa, og jeg skal nærmere beskæftige mig med Sagen.

Ordføreren (Oscar Hansen): Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage)